

fjerneste med denne Sags Afgørelse at gøre. Borgmesternavnet er ikke en Titel i den Forstand, hvori det ærede Medlem brugte dette Udtryk, men det er en Betegnelse for en Stilling, og det er noget helt andet. Der er ingen, der nogen Sinde har drømt om, at vi skulde afskaffe Betegnelsen for alle Stillinger i Verden. Angrebet paa Titelvæsenet omfatter ikke Betegnelsen paa Stillinger. Spørgsmaalet her er, om man skal blive ved at bruge Navnet Borgmester eller ikke, og her sympatiserer jeg med dem, der ønske, at man skal vedblive at beholde Navnet. Jeg ved ikke, hvorledes Indenrigsministeren har tænkt sig, det skulde gaa med Navnet efter Lovforslaget. Saa vidt jeg kan forstaa, bliver der af Borgmestre i Danmark kun tilbage Borgmestrene i København og Borgmestrene i de 6 meget omtalte Byer. Men hvordan vil det blive i de andre Byer? Skal den Mand, der nu er Byfoged, blive ved at hedde Byfoged, eller skal han hedde Borgmester? Eller skal Titelen ganske forsvinde i disse Byer? Naar jeg ønsker, at den valgte Byraadsformand skal bevare Betegnelsen „Borgmester“, er det, fordi det ikke er en gammel Embedstitel. Det er sagt i Motiverne til Lovforslaget, at man har ønsket at tage denne Titel bort for dermed tydeligt at angive, at han er Byens, Borgernes egen Mand; men det synes jeg er en historisk Misforstaaelse af, hvad Borgmestertitelen er. Borgmestertitelen er ikke en Embedstitel, men er fra gammel Tid Betegnelsen for Borgernes Repræsentant fra Borgernes egen Kreds, og denne Borgernes Repræsentant blev først efter 1660 forvandlet til kongelig Embedsmand. I København er det jo endnu Repræsentanter, som vælges af Borgernes Repræsentanter. Jeg tror derfor, det er naturligt at holde os til den gamle historiske Udvikling og bevare Borgmesternavnet. Jeg kan ikke skønne, at der sker noget forfærdeligt ved, at det Navn forsvinder, men jeg kan ganske vist heller ikke skønne, at der sker noget slemt ved, at det bevares. Jeg synes dog, at det er det mest tiltalende at bevare Borgmesternavnet, som har gammel historisk Hævd i de danske Købstæder.

Endelig er der et Punkt, jeg oprindeligt ikke tillagde videre Interesse, men som dog synes efter mit Indtryk af Diskussionen i Dag at have nogen Betydning. Det er Spørgsmaalet om Amtmandens Stilling til Byraadet. Der er indsat en Bestemmelse i Lovforslaget herom, som paa Forhaand synes at være ret uskyldig

og ligegyldig. Det er en Erstatning for den Suspensionsret, som Borgmesteren hidtil har haft, saaledes som det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) rigtig har gjort opmærksom paa, overfor det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard). Men denne Ret har egentlig kun staaet paa Papiret og har ikke spillet nogen praktisk Rolle, i alt Fald kun i enkelte og i Virkeligheden ret ligegyldige Tilfælde. Det er en Rest fra en gammel Bestemmelse, som er kommen ind i Enevældens Tid i Dele af vor Kommunallovgivning og er kommen til at blive staaende, men som har vist sig at være uden praktisk Interesse. Hvis denne Bestemmelse skulde blive staaende, blot med „Amtmand“ i Stedet for „Borgmester“, tror jeg heller ikke, at det i Praksis vilde faa nogen som helst Betydning. Men det synes mig, at det bedste, der kunde ske, var, at det blev et dødt Bogstav. Hvis denne Bestemmelse virkelig skulde faa nogen Betydning, vilde det føre til, at vore Byer kom ind under et Amtmandstilsyn og Amtmandsindflydelse, som jeg efter mit Skøn vilde anse for uheldigt. Naar jeg blev noget bekymret derfor i Dag, er det for det første, fordi det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) meget stærkt har fremhævet Betydningen af, at disse Amtmænd skulde gaa og passe paa Byerne, men ogsaa, fordi adskillige ærede Medlemmer og, saavidt jeg forstod, den højtærede Indenrigsminister i saa Henseende have paaberaabt sig Grundlovens § 91. Det er nu aldrig faldet mig ind, at man af Hensyn til Grundlovens § 91 skulde behøve at have enten en Amtmand eller en særlig Embedsmand i Indenrigsministeriet siddende for at passe paa vore Købstæder. Hvad staaar der i § 91? Der staaar denne korte Sætning: „Kommunernes Ret til, under Statens Tilsyn, selvstændigt at styre deres Anliggender vil blive ordnet ved Lov.“ Det er altsaa disse tre Ord „under Statens Tilsyn“, man knytter sig til; men selv om der intet findes af Amtmandstilsyn, og selv om der ikke sættes en særlig Embedsmand til at passe paa det oppe i Ministeriet, vrimler det med Statstilsyn overfor Købstæderne alligevel i vor Lovgivning. Der er en hel Hærskare af Ting, som Købstæderne skulle have Lov til fra Indenrigsministeriet for at kunne føre dem igennem. Tilsyn er der paa alle Leder og Kanter, og denne Grundlovsparagraf kan man virkelig ikke lægge den Betydning ind i, at der skal sidde en særlig Embedsmand og passe paa Købstæderne. Meningen med den gamle Bestemmelse var